

Práce se zaměřuje na vystižení specifik v myšlení některých menších evangelických církví na území Čech v období 1890-1940. Konkrétně se jedná o Bratrskou Jednotu Chelčického (baptisty), Jednotu českobratrskou (dříve Svobodnou církev reformovanou) a Evangelickou církev metodistickou. Ohniskem výkladu je představení konstrukce konfesní identity na základě vztahu k minulosti a specifického výkladu osobností a událostí, které formovaly tradici, z které tyto církve vycházely. Dalším prvkem formujícím identitu členů těchto církví byl jejich postoj k moderním sekularizačním tendencím, proti kterým stály v kontrapozici. V neposlední řadě určovalo jejich konfesní vědomí vymezení vůči jiným formám zbožnosti. Cílem práce bylo přinést na základě studia publikovaných písemných pramenů, které po sobě zanechali příslušníci těchto tří církví, komparaci a charakterizaci jejich způsobu nazírání na určitá témata skrze své náboženské přesvědčení.